

Yolum Düřtü Sokađına 2

– Meryem Keskin · 21 řubat 2026

Yorgun ve yıkılmış umutlarla ayrıldım,
O sokaktan.
Gözlerinde gördüğüm boşluk kalbimi parçaladı.
Kendime gelemediğim bir sürü günü atlatırken,
Uykusuz gecelere yaslandım.
Hep kırgın ve, acılarla geçti hayatım.
Biraz büyüdüm, biraz yaşlandım,
Belki birazda pişmandım.
Ama řunu iyi biliyorum, yokluđunda bende uslandım.

Cam kırığı geceler, uykularımı parçalarken,
Yüreğimi titreten anılara sarıldım.
Karanlık aydınlığın kelepçesini açarken,
Kendimi attım caddelere.
Hani o inlerin ve cinlerin, top oynadığı vakitlerde.
Susma orucuna niyetlenmiş o sokaklarda,
Adımlarımı sayıyor kaldırımlar tak tuk tak tuk.
Sokak lambaları, birer birer gözlerini kapatırken, ben kendimi yine aynı yerde buldum, onu bıraktığım,
fırının önünde.

Anlatmalıydım ona,
Sevgimin hiç bitmediğini.
Ve hatırlatmalıydım yeniden mazinin esir aldığı aşkımızı.

Selam verdim yine hatırlamadı beni.
Bana aldığı o ilk hediye,
Küçük bir saç tokası, dokunmaya kıyamadığım.
Avucuna bıraktığım tokayı görünce,
Belki yüreği hisseder dedim.
Uzun uzun baktı, ve usulca bıraktı masanın üzerine.
Derin bir iç çekişiyse gözlerini sokağa çevirdi.
Eski günlerden söz ettim saatlerce.
Sözlerim boşlukta savrulup, geri bana dönüyordu sanki.
Elimi uzatsam kaybolacak gibi.

Bir zamanlar, fırtına gibi esen o delikanlı,
Şimdi unutulmuş bir eşya gibiydi sanki.
Onun bu durumundan birazda kendimi suçluyorum.
Acaba diyorum, hiç bırakmasaydım ellerini,
Kader değişirmiydi?
Her ikimizde, yalnız ve mutsuz bir hayat yaşamıştık belliki.

Anlaması, anlatması o kadar güç ki.
Dün varlığıma alışan Engin,
Bu gün yeniden unutuyordu.
Ve ben her gün yüreğimi gözlerine bırakıp ayrılıyordum ondan.
Yarın belki, belki hatırlar diyerek.

Devamı bir sonaki bölümde.....

.....Meryem Keskin.....

.....12.01.2026.....